

De start van een duister tijdperk '1996'

Die nacht was een harde regen in het duister aanwezig, in een enorm groot bos namelijk Het Verlaten Bos die bevestigd was bij de verlaten rivier op een enorm eiland heel ver weg van zowel Oudberg als Hangslot en Hoogberg vandaan. Volgens de doprelingen uit de drie dorpen was het bos al meer dan zestig jaar lang verlaten, wat in deze duistere tijden nu betreed en bewaakt was door een grote groep verboden kampeerders die ongezien van de vele bewakingen wisten te ontsnappen voor de samenkomst met voor het eerst hun leider genaamd in de woorden van elke verboden kampeerder de Grote Heer. Over de gigantische rivier rond het eiland was door het stromende duistere water het geluid van een roeibootje te horen, waar in een verboden kampeerder zat die als enige van de verboden kampeerders een donkerrode jas droeg die een grijze kap bevatte wat over zijn middelmatig lange donkerbruine haren lag. De verboden kampeerder roeide stevig met oude roeispanten die hij met beide handen vasthield door het water heen, richtend zijn blik met half dichtgeknepen ogen naar het eiland gericht die door de hevige regen wat moeilijk te zien was. Het enige bezorgde gevoel die de verboden kampeerder had was over hoe de Grote Heer zou reageren als hij het nieuws vertelde dat hij het Ouditeitsboekje niet meer terug vond op de plaats waar de Grote Heer het zelf achtergelaten had...namelijk...de donkere steeg vlakbij het park van Oudberg...de plaats...waar meer dan twee maanden geleden de daad op de vier B.O.V.C. agenten en Gilbert Goedgegedrags afspeelde. Steviger roeide hij zowel met zijn roeispanten door het water heen als dat hij er meer zwaaide om door bepaalde stevige golfjes te komen, die de verboden kampeerder al eerder wisten te raken. Waardoor zowel zijn donkerrode jas als zijn middelmatige lange donkerbruine haren en onverzorgd baardje kletswaren. Het eerste golfje kaatste tot zijn verwondering tegen de zijkant van het roeibootje aan waardoor het met een stevige klap wat weggeslagen werd. Terwijl het tweede golfje tegen de andere zijde van het roeibootje kaatste, die terug met een stevige klap weggeslagen werd, wat de verboden kampeerder net niet uit het roeibootje omver liet slaan, aangezien hij zich stevig aan de beide randen van het roeibootje vastgreep, wat hem uiteindelijk snel de kans gaf om de beide roeispanten te grijpen die bijna het water in gleden. Waarmee hij met volle kracht er in slaagde om naar de rand van de Verlaten Bos te keren. Uiteindelijk na meer dan drie uren lang door de gigantische rivier te roeien, arriveerde hij bij de rand van het bos die blijkbaar

een wat openplek voorstelde, waar er twee verboden kampeerders stonden die hun gebruikelijke donkerbruine jassen droegen en hun grijze kappen op hun hoofd hadden wat te zien was dankzij de brandende lantaarns die ze in hun handen hielden. De twee verboden kampeerders hielden bij aankomst van de verboden kampeerder hun serieuze blikken op hem gericht, waarbij één van van hun beide die blijkbaar een onverzorgde moustache had, toe sprak.

“Naam?...geboortjaar?...en jaar wanneer u officieel de verboden kampeerders volgde?”

De verboden kampeerder met de donkerrode jas die hun serieus aanstaarde nadat hij het touw van de roeiboot vastmaakte aan een boom, sprak terug toe zonder aarzelen

“Mijn naam....is Alfie Netelbrands....geboortedatum 6 April 1968....en volgend de Grote Heer sinds 1987....maar uiteraard zijn besloten rechterhand met volle vertrouwen en trotsheid sinds 1995....nadat die Zoethout opgepakt werd een jaar geleden door zijn eigen gedoe...en sinds ik me waagde in de Zuiverbossen om die jagers te verjagen door vuur te vertonen....zo’n waging durfde vast hij niet te vertonen....”

De andere verboden kampeerder die blijkbaar een stoppelbaardje en wat lange onverzorgde haren had, knikte zachtjes.

“Goed...je kan er langs...de Grote Heer is op dit moment bij de waterval van het dorpsdrinkwater...aan de andere zijde van het Verlaten Bos...daar word straks de bijeenkomst gehouden”

Waarna de verboden kampeerder met de donkerrode jas uit het roeibootje stapte, en na vervolgens een zachte knik naar hun beide, tussen een paar bomen het bos betrede waar hij stappend door het duister en wat maanlicht langs de verschillende hoge bomen keerde met soms een knik naar een paar langslopende verboden kampeerders die terug knikten met een serieuze blik, terwijl ze een sigaret rookten. Ondanks de warme wind die door het bos waaide, was het voor zowel de andere kampeerders als Alfie Netelbrands geen pretje aangezien hun kledij kletsnat waren, maar dat hield hun om het Verlaten Bos te bewaken of om zelf Alfie Netelbrands naar de Grote Heer te laten keren, die met kleine oogjes door de hevige regen tussen de bomen bleef stappen. Terwijl hij over een paar omverliggende boomstammen kroop die in de modder lagen. Velen van de verboden kampeerders hadden sinds de daad op vier agenten en Gilbert Goedgeodrags weinig slaap sinds de Grote Heer hun

de opdracht gaf het eiland te bewaken tot hij er was aangezien hij een wraak op zowel de dorpen als B.O.V.C. moest voorbereiden. Waarbij hij vertelde dat het tijdperk van hun macht en vrijheid er aankomt en het leiden van degenen die weigerden of zich verzetten. Uiteindelijk na een kwartier lang door het duister bos te wandelen, arriveerde hij niet ver van een paar stenen watervallen vandaan die vol zuiver drinkwater zat voor de dorpen. Waar dichtbij een man stond die blijkbaar donkergrijze haren had en een wat gescheurde zwarte mantel droeg, richtend zijn blik op het water gericht. Waarbij Alfie Netelbrands toe sprak op een wat bezorgde toon

“Ik...ik ben gearriveerd Grote Heer”

De man knikte zachtjes met zijn blik nog steeds aandachtig op het water gericht, terwijl hij uit zijn zwarte mantel een glazen flesje uithaalde waar blijkbaar een geel middel in zat

“Goed...heb je het gene gevonden in die steeg wat ik je vroeg?...de steeg tegenover het park?”

Alfie Netelbrands die zich ondanks zijn schrik wat moedig wist te houden, sprak toe nadat hij even slikte en er bij kuchte

“H-het spijt me Grote Heer....maar ik heb helaas...u Ouditeitsboekje niet meer teruggevonden hoe goed ik ook zocht...ik...ik deed me best”

De man die zich blijkbaar wat boos en teleurgesteld voelde, wat te horen was aan zijn geiriteerde zucht, keerde zich met een boze blik om, richtte zijn blik op Alfie Netelbrands gericht, die even opmerkte dat de Grote Heer wat ouder leek door zijn grijze haren en baard, en riep vervolgens luid toe riep nadat hij een grote slok uit zijn flesje dronk waardoor hij snel tot de verwondering van Alfie Netelbrands weer er jong uitzag en deze keer donkerbruine haren zonder een baard er bij had.

“De reden...dat je het niet gevonden hebt is...OMDAT JE NIET VOLDOENDE JE BEST HEBT GEDAAN!? EEN OPDRACHT HOORT VOLTOOID TE WORDEN NETELBRANDS!?”

Alfie Netelbrands die van zijn boze reactie schrok en wat slikkend achteruit ging, sprak weer terug toe met een beangstigende blik op hem gericht en op een toon uit pure angst

“Ik...ik...deed me uiterste best om het te vinden Grote Heer...maar een groots man zoals u...heeft geen nutteloos Ouditeitsboekje nodig om zijn gewenste

plek te bereiken...ik bedoel...zo'n boekje word alleen gebruikt door dorpelingen die te bang zijn om het juiste pad naar vrijheid en m-macht te verkiezen"

De man die hem met een boze blik bleef aanstaren, sprak toe op een dreigende toon, terwijl hij zijn handen op de rug hield als een echte duistere leider

"Vraag ik je....om over iets na te denken....wat ik je vraag Netelbrands?"

Alfie Netelbrands die even slikte en zijn hoofd er bij zachtjes schudde, sprak terug toe

"N-...n-...n-ee...nee Grote Heer....excuses..."

De man vervolgde die wat over het natte gras naar hem toe keerde, waardoor Alfie Netelbrands duidelijker de jongeman zag die zijn boze blik tot een strenge blik op hem veranderde

"Voor jou is het Ouditeitsboekje misschien nonsens...maar het is een groot belang voor m-...onze vrijheid en macht....daarom geef ik je een nieuwe opdracht Netelbrands....de laatste kans die je krijgt als mijn rechterhand...zorgd dat je deze keer niet faald...want dan...sta ik niet in voor de gevolgen..."

Alfie Netelbrands die zich wat moediger wist te gedragen alsof hij opgelucht was dat hij nog een kans kreeg van de Grote Heer, sprak terug toe met een serieuze blik op de jongeman gericht

"Ik zweer...dat ik deze opdracht niet zal falen Grote Heer....vertel me...wat is mijn opdracht..."

De man sprak weer terug

"Nu gedraag je je als een waardige rechterhand en niet als een onwaardig angst persoon zoals net...vertel me...je bent een familielid van die Commisaris Netelbrands neem ik aan?"

Alfie Netelbrands knikte met een zucht

"Helaas wel Grote Heer...ik ben zijn neef....onder andere door de hele familie Netelbrands een teleurstelling aangezien hij nadat hij afstudeerde besloot tot de trotsheid van de familie om voor het team van B.O.V.C. te werken...terwijl ik na het afstuderen besloot om mijn eigen weg te zoeken...om iets groter te

worden dan hem...maar dat lukte me niet met resultaat...wat ze nooit aan me snapt en ik er door een teleurstelling werd...maar dat veranderde allemaal dankzij u..."

De man knikte zachtjes

"Hmm...wist die Commisaris Netelbrands en zijn familie dat je je meer dan negen jaar geleden bij de verboden kampeerders voegde?"

Alfie Netelbrands die zachtjes begon te knikken terwijl hij een vragende blik op hem gericht hield, sprak terug toe

"Nee..ik brak met de familie voor ik bij de verboden kampeerders kwam...zo wis ik zeker dat ze me nooit zouden opzoeken...waarvan deze vraag Grote Heer?"

De man begon plots te grijnzen terwijl een duistere blik in zijn ogen te zien was

"Jij...gaat je voegen bij B.O.V.C...zorg er voor dat je het vertrouwen van die Commisaris Netelbrands wint om in zijn kantoor te komen...zorg er voor dat je de sleutels tot de cellen krijgt....en laat Zoethout...Watervals...en de andere opgesloten verboden kampeerders vrij...maar ik waarschuw je....faal niet om zelf opgepakt te worden...deze opdracht moet je slagen begrepen?"

Alfie Netelbrands die hem wat paniekerig aanstaarde, sprak toe alsof hij de opdracht niet had verwacht

"Maar...maar...Grote Heer....voor je officieel agent word bij B.O.V.C.moet je best vele jaren trainen...besef tonen van plichtbesef en moed..."

De man sprak terug toe

"Zorg er dan voor dat je in die traningen slaagd en die prioriteiten vertoond...maar ik zal je duidelijk vermelden dat jullie tijdens de ontsnapping..in geval van nood geweld mag gebruiken tegenover de agent..niemand mag terug opgepakt zijn van de verboden kampeerders begrepen?"

Alfie Netelbrands staaarde even naar beneden met een soort bangelijk gevoel, waarbij hij een soort krop in de keel voelde.

"Beg-....Beg-...begrepen Grote Heer"

De man knikte even kort en vervolgde

“Goed...het is tijd voor de bijeenkomst...”

Waarbij hij weer dicht naar de watervallen keerde en luid toe riep uit volle borst wat een galming door het hele bos crieerde

“DE BIJEENKOMST VAN VANNACHT GAAT VAN START! IEDEREEN WORD BIJ DE WATERVALLEN GEVRAAGD!”

Het duurde niet lang na zijn geschreeuw,voor meer dan tweehonderd verboden kampeeders in een perfecte tijd als een enorm leger zich verspreiden aan grasranden niet ver van de watervallen vandaan.Waarbij de man toe sprak die op een hoge steen ging staan met zijn serieuze blik op hun gericht die er best eng uit zag in de duisternis

“Beste broeders! Welkom bij de bijeenkomst deze nacht! Het is tijd om u allen te vermelden waar u jaren op gewacht hebt! De verandering die ons tijdperk van start officieel laat gaan! En deze keer kan niemand ons tegenhouden...zelfs B.O.V.C. niet...hoop ik.....”

De man hield even zijn blik op Alfie Netelbrands gericht die hem slikkend en wat ongerust aanstaarde,voor hij zich weer tot de andere verboden kampeeders richtte

“Daarom is het tijd...om jullie officiele kans naar macht en vrijheid te vertonen...het gene....waar we nooit zullen vergeten om zijn....waardoor we in de geschiedenis van de dorpen zullen komen...dit is de enige weg...dit is het antwoord naar alles Gheg!”

Waarna hij met zijn rechterhand in zijn zwarte mantel voelde,waar uit hij een glazen flesje haalde gevuld met een soort zwart middel.Die hij vervolgens aan hun allen vertoonde en er bij het dopje er afhaalde

“Dit is het...de uitroeping van de onwaardigen die in onze dorpen leven...dit water zorgt voor zuiver drinkwater geschikt voor de dorpen...wie dit middel in zich krijgt door het wat te drinken.....krijgt een jaar de tijd om een tegengif te vinden voor degenen slachtoffer worden van de daad...dan word degene...gedood...vanaf vannacht beste broeders....gaat ons tijdperk der duisternis van start met dit prachtig middel....Het virus der Fataalheid....of zoals het in de geschiedenis boeken van de dorpen zal staan...Bloed van het Wezen....iedereen kent zijn opdracht en blijven die ook uitvoeren met loyaliteit! De opdrachten die ik jullie gaf mogen niet falen! Zorg er voor dat de

Commisaris opgepakt word en hierheen gebracht word....kom te weten wie met hem samen werkt onze plannen tegen te werken...en neem ze ook opgepakt hierheen...ik wil hun persoonlijk spreken en straffen...ze zullen voor mij buigen....indien ze proberen te vluchten...worden ze gedood....maar dit hier....is het begin van onze tijd”

Waardoor hij met zijn gouden ogen die fel schenen door de duisternis heen,het glazen flesje met zwarte middel vol trotsheid aanstaarde,terwijl hij het in het water goot waar het zich als gif in een wonde verwerkte,kerend door de golven naar zowel Oudberg als Hangslot en Hoogberg.En riep er na luid toe met zijn beide handen in de lucht en een gevoel van overwinning

“VOOR ONZE VRIJHEID EN MACHT!?”

De verboden kampeeders riepen vervolgens in koor toe,terwijl ze zowel juighden als klaptten

“VOOR ONZE VRIJHEID EN MACHT!?”

Vanaf die nacht was het begin van een tijdperk....waar alle dorpelingen in zowel Oudberg als Hangslot en Hoogberg voor vreesden....maar de grootste vraag was...blijft dit nog steeds de dorpen van de beroemde oprichters Grebdou Toorg...Rebregoooh Egidoem....en Tols Teh Ni Leutels?...of zal deze dorpen doorgaan...in een werkelijke tijd van eeuwige duisternis?”

Die nacht werd verder een groot feest behouden door de meer dan twee honderd verboden kampeeders rond de grote watervallen die zich als een leger van broeders verheugden op een nieuwe toekomst waar hun de macht en vrijheid zullen hebben,terwijl de andere dorpelingen zullen moeten buigen als gefaalden om hun wil tegen te houden.

Met een duistere trotsheid bleef de Grote Heer het leger van verboden kampeeders aanstaren.Waarbij hij op een grote grijze steen stond denkend dat vanaf vannacht...niemand meer hem of zijn leger kan stoppen...vannaf vannacht....is het tijdperk waar hij al die jaren van droomde...begonnen...vanaf dan hoeft hij zich niet langer te vrezen over het gene wat nooit geweten mocht worden...vanaf dan...is hij de machtigste man...met een nieuwe gekozen naam...Het Wezen”

Hoofdstuk 1. De Terugkeer naar Oudberg

Het was een heerlijke warme dag, in het prachtige Frankrijk was het duidelijk op te merken aangezien de zowel vele stranden als markten door meer dan honderden mensen werden gevuld waaronder fransen zelf als reizigers die in hun korte geruimte hemden of verschillende gekleurde kleedjes er van het heerlijke warme weer genoten, anderen daar in tegen waren in kroegen aanwezig waar ze frisse drankjes en maaltijden dronken en aten. Terwijl ze van de fijnste gesprekken voerden wat haast niet te verstaan was door de marktkramers die op de achtergrond te horen waren die luid toe riepen met een glimlach proberend om klanten te verkrijgen. Ook waren er meer dan honderden reizigers en anderen fransen aanwezig in de hoofdstad Parijs, waar ze vele fotos maakten met hun oude fototoestellen, richtend hun blikken op de Eiffeltoren gericht. Ondanks de heleboel reizigers uit verschillende landen en de grote groepen fransen, waren ook grote groepen reizende zowel Oudbergers als Hangslotters en Hoogbergers aanwezig die in vakantiehuisjes rondom Frankrijk verbleven. Waarvan twee Oudbergers die al meer dan een maand er verbleven, in een prachtig vakantiehuis genoten die net zoals het afdak uit oude stenen werd gebouwd.

Bij het vakantiehuisje was ook een grote tuin die zowel gevuld was met verschillende bloemen, als een groot zwembad aanwezig. Waar dichtbij het zwembad op één van de drie witte ligstoelen Baron Edwardus lag die in zijn grijze geruite korte hemd en donkerblauwe korte broek, genoot van de warme zon met een donkerblauw hoedje op zijn hoofd er bij uit bescherming om niet verbrand te raken. Geintreseerd lezend over "Prachtige natuurlandschappen doorheen de jaren" wat namelijk jaren geleden geschreven werd door Isa Punters.

Gineveré die net zoals Baron Edwardus van hun laatste twee dagen vakantie genoten in de Cote D'Azur, dacht in die hele maand geen seconde aan de verboden kampeerders, de Grote Heer, of zelf aan de brief van Professor Sterkvizier. Waardoor ze genietend als nooit tevoren in haar prachtig lichtblauw kleed met donkerrode sliffers aan haar voeten, in de grote keuken de borden vol schepte met een heerlijke maaltijd die ze klaargemaakt had volgens een frans recept die ze uit een boek haalde wat ze eerder kocht, namelijk salade Chinné Chard, die ze eerst netjes verdeelde in grote kommen, voor ze het vervolgens op een zilveren schotel zette waar ze al een glas rode wijn en een glas bier op zette. Die ze uiteindelijk met een grote glimlach door de houten keukendeur die een klein raampje had, naar de achterdeur keerde die wat ver van de grote houten eettafel stond wat omringd was door zes stoelen, waar langs ze naar de tuin ging stappend over het muntgroene gras, op weg naar een beukenhouten tuintafel.

Gineveré die een liefdevolle blik op Baron Edwardus gericht hield nadat ze de zilveren schotel op tafel met beide handen geplaatst had, sprak toe

“Het ontbijt is klaar lieverd Hihi! Kom je! Wat een heerlijke vakantie is het, geen gevaar of problemen deze keer Hihi! Gewoon rust, een rust die we samen hebben en verdienen Hihi! Ik zal nooit vergeten hoe we drie dagen geleden die boot tocht deden, dat was heerlijk Hihi!”

Baron Edwardus die met een glimlach zijn boek zachtjes dichtdeed en zijn blik op Gineveré richtte, sprak terug toe

“Gheg! Wat lief van je lieverd dat je ontbijt voor ons maakte, van die boottocht heb ik ook best genoten Haha! Het deed me goed een maand uit de dorpen vandaan, uit het gevaar en we hebben rust, geen verboden kampeerders of de Grote Heer, deze maand heb ik nog geen enkel moment meer gedacht aan de brief van Professor Sterkvizier, we moesten er tussen uit na alles Gheg!, wat heb je deze keer klaargemaakt lieverd”

Gineveré sprak weer terug toe met een glimlach die de beide borden vol salade Chinné Chard tegenover elkaar zette met zowel het bier als het glas rode wijn er bij

“Je hebt gelijk lieverd! We moesten er eens tussen uit Hihi! Zelf ik heb nog geen blik gericht op de brief van Professor Sterkvizier, ondanks ik het liefste wil te weten komen wie al die jaren zijn identiteit schuld hield als de Grote Heer”

Baron Edwardus die rustig tegenover Gineveré ging zitten op één van de houten stoelen, knikte op een vrolijke manier

“Die maaltijd blijft heerlijk lieverd Gheg! Maar ik zal eerlijk vertellen dat ik het liefste ook wil weten wie al die jaren de vele daden deed...hij zal buigen...als hij ziet dat de dorpen zich tegenover hem zullen keren...maar ik heb al over iets een tijdje nagedacht tijdens onze vakantie...na alles wat met zowel Graaf Wijzers als met Gilbert Goedgedrags en Alexious Koudvorst gebeurd was...na alles wat hij deed tegenover anderen in de loop der jaren....ben ik bereid Commisaris Netelbrands en zijn team te helpen...ik wil hem helpen...de Grote Heer tegenhouden..”

Gineveré die hem even met een wat vragende blik en een ongerust gevoel aanstaarde, sprak toe nadat ze een hapje van haar slaatje nam waar ze zachtjes bij kouwde

“H-hoe...bedoel je lieverd?...je wilt toch niet zeggen..dat je hun volgt in hun gevaarlijke missie tegenover hem en de verboden kampeerders...d-dit kan je niet doen lieverd...ik wil je g-gewoon niet kwijt”

Baron Edwardus die haar even moedig aanstaarde terwijl hij een hapje van zijn slaatje nam waar hij zachtjes bij kauxde, sprak terug toe zonder enige twijfel

“Dat bedoel ik lieverd....ik ga Commisaris Netelbrands voorstellen of ik hun kan helpen in zijn plannen om de Grote Heer en de verboden kampeerders tegen te houden....ik ben bereid....hoe dan ook...dit is de enige manier om zowel jou als Meneer en Mevrouw Kolenvuurs...George en Amercus...Stan...Graaf Goudgelds en Meneer Broeks te beschermen voor het gevaar....ik wil niet dat een verboden kampeerder of de Grote Heer jullie krijgen...ik heb al een goede vriend verloren en zowel Oudberg als Hangslot en Hoogberg goede personen die de dorpen vol plezier vulden....en jullie en de rest wil ik niet kwijt...daarom wil ik strijden voor jullie”

Gineveré die een grote slok wijn dronk uit haar glas en er na vervolgens terug op tafel neerzette, legde één van haar handen op de rechterhand van Baron Edwardus en staarde hem vol ongerustheid aan

“Lieverd....asjeblijft doe het niet...je weet niet hoe gevaarlijk de Grote Heer is...maar je weet wel hoe gevaarlijk de verboden kampeerders zijn...ik wil je niet kwijt in de strijd voor ons...w-w-wat...w-wat als ze je neerhalen...”

Baron Edwardus die een grote slok bier uit zijn glas dronk en er na terug op tafel neerzette,staarde haar met een moedige blik in de ogen aan

“Dan weet ik...dat ik er alles aan gedaan heb om zowel jullie als de dorpen te helpen en te beschermen...als laatste der Zilverbloems en aangetrouwde Bronzen....doe ik het met volle moed en plezier..met behulp...kan B.O.V.C. de toekomst redden...en daar ben ik in voorbereid...”

Gineveré die een grote hap van haar slaatje nam waar ze zachtjes bij kauwde,en er na een slokje rode wijn uit haar glas dronk,sprak terug toe op een bezorgde toon

“Maar lieverd....a-asjeblieft...d-d-denk er over na”

Baro Edwardus die een grote hap van zijn slaatje nam waar hij zachtjes bij kauwde,en er na een slok bier uit zijn glas dronk,bleef haar moedig aanstaren

“Het spijt me lieverd....maar mijn besluit staat vast...ik zal niet buigen voor de Grote Heer...maar hem samen met Commisaris Netelbrands en het team van B.O.V.C. tegenhouden...”

Gineveré die even bezorgd zuchte voor ze er na een kleine glimlach opzette,sprak terug na een hapje van haar sla te nemen waar ze zachtjes bij kauwde,en er na een grote slok rode wijn dronk

“Het....h-het...het is goed lieverd....als je het doel hebt om zowel ons als de dorpen te beschermen samen met Commisaris Netelbrands en het team van B.O.V.C....dan kan ik je die niet tegenhouden...jou doel kan ik niet afnemen...dat recht heb ik niet lieverd...m-m—aar je weet hoe dan ook....ik blijf je steunen....zoals altijd”

Baron Edwardus die een grote slok bier uit zijn glas dronk en er na terug op tafel neerzette,staarde haar met zowel een glimlach als een liefdevolle blik aan

“Bedankt lieverd....j-je weet dat ik je ook voor altijd steun....ik hou van je...”

Gineveré die hem ook liefdevol in de ogen aanstaarde sprak toe nadat ze zoals Baron Edwardus haar slaatje op at waar ze zachtjes bij kauwde,en er na een slok wijn dronk

“Ik w-weet dat je me voor altijd steunt lieverd....ik hou ook van je Hihi!”

Waarna ze uiteindelijk met liefdevolle blikken op elkaar gericht,hun glazen wijn en bier ophefden,waarbij ze in koor toe spraken

“Op ons lieverd!”

Waardoor ze beide genoten van hun glazen wijn en bier, terwijl ze een gesprek voerden over hoe Gineveré genoot van een prachtig boek die ze in een boekenwinkel vlakbij het station van Oudberg kocht genaamd ‘Hoe prachtige kunsttekeningen inkleuren voor zowel kind als volwassenen’, wat geschreven werd door een geliefde schrijfster uit Hangslot Astrid Dedier die volgens vele dorpelingen een man had uit een beroemde meubelzaak in Hangslot Noord genaamd Gabriel Depoortere.

Een kwartier later nadat ze klaar waren met hun middagmaal en beide genoten van de felle zon in twee ligstoelen, starend naar de prachtigste bomen aan de andere zijde van het zwembad vandaan, hoorden ze plots een geluid vanuit een knopje die gelinkt was vanaf het afdak tot in hun vakantiehuis, wat de deurbel bleek te zijn. Waardoor ze beide elkaar even vreemd aanstaarden aangezien ze in de hele vakantie geen enkel bezoek hadden gehad. En Gineveré uiteindelijk toe sprak

“Dit is vreemd....er staat iemand voor de deur..we hebben voor het eerst in onze vakantie bezoek...deze keer geen personen die we kennen lijkt me....aangezien de Kolenvuurs op reis zijn zoals ze ons vermelden in hun brief naar Italié...Stan besloot daar in tegen zoals hij in zijn brief vermeldde om de dorpen voor de vakantie te verlaten en naar België te keren om zo een paar dagen in Blankenberge te verblijven”

Baron Edwardus die zachtjes uit zijn ligstoel kwam en vervolgens er bij rechtstond, sprak terug toe met een wat denkende blik

“Dat hebben ze inderdaad in hun brieven vermeld lieverd, misschien is het de krantenjongen, hij heeft meestal de opdracht elke middag de vakantiehuisjes rondom de Cote D’Azur te bedienen met kranten Gheg! Ik kijk wel even lieverd Gheg!”

Waarbij hij langs het zwembad naar het afdak keerde, en vervolgens zijn weg door de tuin maakte naar de achterdeur van het vakantiehuisje heen, waar door hij het huisje binnenstapte en passerend zowel de eettafel als de grote woonkamer, naar de voordeur ging, die hij uiteindelijk openmaakte

Eens hij de voordeur opende zag hij tot zijn grote verwondering niet deze keer de krantenjongen...maar een man die zowel zijn kortmouwige hemd droeg die de kleuren donkerblauw en rood bevatte, als zijn gebruikelijke hoge

donkerblauwe hoed op zijn hoofd had, en zo te zien leunde op de donkerblauwe wandelstok. Het enige verschil dat de man deze keer bevatte was dat hij niet langer zijn franse moustache had maar deze keer een lange zwarte baard... Het was de Baron uit Frankrijk... hun vriend en lid van de Adeltrotsheidsclub... Baron Miel Fleurs.

Baron Fleurs die hem met een kleine glimlach aanstaarde leunend op zijn wandelstok sprak toe nadat hij Baron Edwardus een schouderklopje gaf

“Bonjour! Bonjour! Wat een grote suprendere om u hier in het prachtige Frankrijk te zien Monsieur de Baron! Hoe gaat het met u en Madame de Barones? Ik hoorde toevallig tijdens mijn wandeling een paar krantenjongens vertellen over dat ze voor Monsieur en Madame Zilverbloems de krant nodig hadden! Is Madame de Barones hier aanwezig?, ik hoop vooral niet dat ik u stoort?”

Baron Edwardus sprak terug toe die hem met een glimlach aanstaarde

“Wat een grote verassing om u hier te zien Baron Fleurs Haha! Ik dacht dat het één van de krantenjongens was die aanbelde, met ons gaat alles prima en volledig onder rust, dat verdienen we wel, Mevrouw de Barones is bij het zwembad achteraan aanwezig, ze geniet net zoals ik uiteraard van het heerlijke zonlicht, maar u stoort helemaal niet Baron Fleurs! Kom gerust binnen”

Baron Fleurs knikte

“Fijn dat te horen dat alles met u beide goed gaat Monsieur de Baron! U verdiend zeker de heerlijke rust, wat zal het ook goed zijn om Madame de Barones terug te zien, hartelijk dank alvast voor u acriél”

Waarna Baron Edwardus even aan de kant ging zodat Baron Fleurs langs hem naar binnen stapte, waar hij de binnenkant van het vakantiehuisje bewonderde. Terwijl Baron Edwardus nadat hij naar binnen ging de deur dichtdeed, en vervolgens zijn blik op Baron Fleurs terug gericht hield

“Wilt u wat te drinken voor u zich voegd bij ons in de tuin? We hebben zowel heerlijke bieren als rode en witte wijn gekocht twee dagen geleden, of misschien een heerlijke kruidenelixer?”

Baron Fleurs die voor het eerst zijn hoofd schudde met een plotse serieuze blik, sprak toe

“Nee...ik hoef niets te drinken Monsieur de Baron..alvast bedankt voor de moeite...het enige wat ik kan zeggen is dat ik alleen maar blij ben dat jullie hier zijn,ik moet u dringend wat vertonen”

Baron Edwardus die hem even met een vreemde blik aanstaarde alzo hij nog nooit Baron Miel Fleurs zo gezien had,sprak terug toe terwijl hij zachtjes er bij knikte

“Goed...geen probleem Baron Fleurs...volgt u me gerust”

Waardoor Baron Edwardus gevolgd door Baron Fleurs langs de woonkamer en de eettafel naar de achterdeur ging waar door ze hun weg maakten naar de tuin heen,waar ze doorheen stapten naar het onderdak heen.

Baron Edwardus die zijn blik op Gineveré gericht hield die zachtjes uit haar ligstoel rechtstond,riep toe

“Lieverd! Kom eens! We hebben bezoek van onze goede vriend Baron Fleurs!”

Gineveré die met een glimlach naar hun toe keerde,richte haar blik op Baron Fleurs

“Goedemiddag Baron Fleurs! Goed om u te zien Hihi! Hoe gaat het met u? U ziet er best bezorgd uit? Is er een groepje verboden kampeerders in Frankrijk..gevonden?”

Baron Fleurs die opnieuw zijn hoofd schudde sprak terug toe nadat hij zijn hoge hoed van zijn hoofd haalde

“Deze keer is het niet over die verboden le camurs veronderstelde ik na het lezen van het Ledisch Dagblad... Madame de Barones....maar over iets helemaal anders...het is net of een grote ramp in de wereld aankomt”

Baron Edwardus en Gineveré die even een vragende blik van Baron Fleurs op elkaar richten,snaptten op geen enkele manier wat hij bedoelde met ‘een grote ramp in de wereld aankomt’

“Wat is er dan gebeurd Baron Fleurs waar we nog niet van af weten?”

Waarbij Baron Fleurs in de achterzak van zijn korte rode broek voelde om zijn opgerolde krant te nemen,sprak kort terug toe

“Een moment s’ill vou plais ik laat u het zien”

Vervolgens vouwde hij de krant open die hij op tafel legde,bladerde even er doorheen tot hij bij de goede pagina's aankwam.Waar op hij zijn wijsvinger op het artikel gericht hield die getiteld was

[Wereld heeft te maken met nieuw probleem waaronder insectenplaag]

Baron Fleurs staarde hun met zijn bezorgde blik aan

“Leest u gerust...u bekende dorpen staan hierbij vermeld...ik schrok best toen ik het artikel las...”

Waardoor ze beide hun blikken op de krant gericht hielden,en aandachtig het artikel afleesden

[Ledisch Dagblad , 30 Augustus 1996]

[Gisteren werd door de Koning van de dorpen genaamd Oudberg,Hangslot en Hoogberg namelijk Koning Oudius Oudberg vermeld via brieven aan andere Koningen en Presidenten om hun drinkwateren te controleren in verband met een mogelijke insectenplaag in de wateren,dit om verdere zieke personen te voorkomen aangezien er ondertussen meer dan tien personen uit verschillende landen die naar de dorpen heen reisden,klachten hadden opgemerkt bij hun zelf waaronder witte vlekken op bepaalde delen van de huid en wat vermoeid waren.Ondertussen hebben de Koningen en Presidenten het druk met brieven te sturen naar plaatselijke Apothekerijen en onderzoekers om de wateren te controleren en eventueel de oorzaak te vinden,verder hebben Wijsgelids Apothekerijen beloofd samen met hun enorme contacten uit verschillende landen,dat ze er alles zullen aandoen om een middel te vinden voor de mogelijke oorzaak van de insectenplaag te behandelen en te evenutele verdere problemen in het drinkwater te controleren.Alvast vermeld de nieuwe leider van Wijsgelids Apothekerijen namelijk Gerard Kruidnagels dat er op dit moment geen reden tot paniek nodig is aangezien de wateren tijdelijk zich even zuiveren en zich verweren tegenover de plagen,speciale wateren in vervanging van drinkwater word binnenkort beschikbaar door het team van D.W.Z.T.H.die plantaardige wateren zullen gebruiken afkomstig uit bepaalde landen.Het enige wat Professor Kruidnagels voor zowel Oudberg,Hangslot,Hoogberg en de andere landen vermeld is

“Wij mensen van Wijsgeleids Apothekerijen willen u hierbij vertonen dat we als broeders en zusters achter u allen staan en het werk van Herbertus en Armandes Wijsgeleid door zullen blijven zetten om iedere persoon tot het gewenste middel te helpen, wij laten u nooit in de steek en blijven voor u strijden. Lang leve Herbertus en Armandes Wijsgeleid! Lang Leve de Apothekerijen!”]

Even bleven ze beide met een geschokte blik het artikel aanstaren alsof ze nog nooit in hun leven hoorden over een insectenplaag in het dorpsdrinkwater. Tot Gineveré plots toe sprak die haar blik van het artikel terug op hun gericht hield

“Een insectenplaag?...in het dorpsdrinkwater? Dit is voor het eerst in mijn hele leven dat ik dit te lezen krijg....maar die witte vlekken...op hun huid...dat...dat komt me bekend voor...wat denkt hij hiermee te bereiken?”

Waarbij ze even slikte met een ongeruste blik op Baron Edwardus gericht, die zijn blik van het artikel op Gineveré gericht hield met een wat geschrokken blik

“Hij wilt duidelijk de dorpelingen uitroeien....en degenen die hun op andere manieren proberen tegen te houden....snap je nou lieverd waarom ik dit wil doen?...ik wil Commisaris Netelbrands en het team van B.O.V.C.hiermee helpen in hun missies om hem te vinden...hoe langer we hem laten doorgaan...hoe sterker hij zal worden en zijn doel om samen met de verboden kampeerders macht en vrijheid waarbij we allen zullen moeten buigen...niet langer zal duren...”

Gineveré die zachtjes knikte sprak toe

“Snap ik helemaal lieverd...we zullen samen Commisaris Netelbrands en het team van B.O.V.C. helpen tijdens hun missies om hem te vinden...asjeblijft lieverd..laat me je helpen...ik wil gewoon bij je zijn als er gevaar k-”

Baron Edwardus die met een moedige blik op haar zijn hoofd schudde, sprak terug toe alsof hij vastbesloten was

“Het spijt me lieverd....voor deze keer weiger ik...ik wil jou...en de andere beschermen....ik wil de Grote Heer en de verboden kampeerders tegenhouden...ik wil niet dat jullie slachtoffers worden van een daad...”

Gineveré staaarde hem zowel bezorgd als liefdevol aan, alsof ze grote bewondering voor hem voelde

“Je hebt nog steeds de moed als de dag dat we elkaar hebben ontmoet...het is goed...maar probeer voorzichtig te zijn beloofd?”

Baron Edwardus sprak toe die een liefdevolle blik op haar gericht hield

“Beloofd...”

Baron Fleurs staaarde hem met een bewonderende blik aan,terwijl hij leunde op zijn donkerblauwe wandelstok

“Wat...wat een courage van u Meneer Zilverbloems! Maar dan betekend het uiteraard ook dat...”

Baron Edwardus knikte

“Dat klopt Baron Fleurs...dit is voor het eerst in vierennegentig jaar dat de Adeltrotsheidsclub niet doorgaat...u snapt vast dat dit jaar geen echt feestelijk jaar voor de club zal zijn?”

Baron Fleurs knikte zachtjes met een serieuze blik op hun gericht,terwijl hij met zijn linkerhand door zijn lange zwarte baard streelde

“Begrijpelijk Meneer en Mevrouw Zilverbloems,deze duistee tijden zijn op dit moment geen groot geluk,maar als ik u de tip mag geven lijkt het me beter om vannacht terug naar Oudberg te keren...ik hoorde tijdens een diner eergisteren dat ieder land vanaf 1 September 1996 geen toegang meer bied aan reizigers door de reden voor deze tijden....en de nog steeds lopende verboden kampeerdere die overal verscholen zijn...ik weet met zekerheid dat er een trein aanwezig zal zijn...ik moet uiteraard in Frankrijk blijven...maar ik moet gaan! Ik ga naar mijn druivenvelden toe...z-ze moeten uiteraard gecontroleerd worden voor de wijnen gemaakt worden...nog v-veel succes verder en een goedendag gewenst..wees vooral...voorzichtig... S’ill vous plait”

Waar op ze beide in koor toe spraken met een wat teleurgestelde blik

“We zullen zeker voorzichtig zijn Meneer Fleurs!...doet u ook voorzichtig asjeblieft....we zullen er alles aandoen om veilig te blijven..tot ziens goede vriend”

Waarna Baron Fleurs terug toe sprak nadat hij hoffelijk buigend zijn hoed van zijn hoofd nam

“Tot ziens...goede vrienden...”

En er na vervolgens Baron Edwardus en Gineveré terug naar de voordeur van hun vakantiehuisje volgde,waar ze afscheid van elkaar namen.

Even staarden ze beide na afscheid te nemen Baron Fleurs na,die in zijn koets stapte wat geleid werd door twee mannen,die met behulp van paarden wegrede naar het kasteel van Baron Fleurs heen.

Baron Edwardus die net zoals Gineveré wat zuchte alzoef ze hun langzaam realiseerden wat voor meer duistere tijden hun te wachten deze keer stond,sprak toe

“Dit is het lieverd...het is tijd...om de verboden kampeerders en de Grote Heer tegen te werken...voor ze de dorpen volledig tot hun bezit krijgen”

Gineveré sprak terug toe

“Jazeker lieverd...de start van een strijd tegen de duisternis....laten we alvast onze koffers pakken zodat we vannacht meteen kunnen vertrekken lieverd”

Diezelfde namiddag hadden Baron Edwardus en Gineveré uren besteed om zowel hun koffers te maken als hun vertrek van het huis te melden,zodat ze beide diezelfde nacht via een geregelde franse taxi naar het stasion konden keren.Waar ze via een trein hun reis zouden maken terug naar hun geliefde dorp Oudberg heen.

Nadat ze uiteindelijk rond middernacht naar een stasion in Frankrijk hadden gekeerd,waar ze via een trein hun reis terug maakten naar Oudberg.Kwamen ze rond middag in het stasion van Oudberg aan,die ze verlieten met hun koffers in de handen en zo hun weg maakten naar de parking waar hun auto op hun stond te wachten.Waarmee ze vervolgens na hun koffers vast te maken aan de bovenkant van de auto,op weg naar het kasteel terug heen.

Het duurde niet lang tijdens hun rit door de straten van Oudberg,voor ze iets zagen waar ze meer dan geschrokken door werden...namelijk....meer dan dertig witte busjes die op hun zijdeuren in zwarte letters hadden staan

[D.W.Z.T.H]

Zo te zien waren drie personen per busje aanwezig,die blijkbaar zowel verschillende handschoenen als verschillende maskers op hun neus en mond hadden.Rondstarend met serieuze blikken door de straat heen,terwijl ze hun weg maakten naar hun hoofdkwartier heen.

Waardoor Gineveré met een bezorgde blik de busjes aandachtig aanstaarde. Terwijl Baron Edwardus zich moedig en voorbereid hield.

Het enige volledig gelukkig gevoel die ze op dit moment hadden, was om zowel hun trouwe Boswachter George als hun trouwe Butler Amercus terug te zien, na een reis van een maand lang in de Cote D'Azur door te brengen.

Hoofdstuk 2. De nieuwe trotsheid der Netelbrands

Vier weken gingen voorbij, een warm weer was in Oudberg aanwezig, waardoor de meeste Oudbergers uit hun stenen huizen keerden die in hun korte geruite hemden en verschillende kleedjes naar hun auto's of fietsen gingen waarmee ze naar het stadsplein reden waar Commisaris Netelbrands volgens vele na de achtendertigste vereerving van Herbertus en Armandus Wijsgeleid de nieuwe geslaagde B.O.V.C. vertoond die als enige na drie maanden slaagde. Terwijl de andere Oudbergers met ongeruste blikken door hun straten stonden naar

zowel de meer dan vijf langs rijdende busjes van D.W.Z.T.H. als de grote groepjes die verdeeld van deur tot deur keerden in hun uniformen en met grote dikke mappen in hun handen waar ze verschillende informatie opschreven, waaronder naam en achternaam, geboortedatum, leeftijd, familieleden, laatst gebruik van drinkwater, wanneer degene voor het laatst ziek geweest is en bepaalde allergieën of geen enkel. Diezelfde ochtend rond klokslag zes uur was een grote stilte in de Prikkelbossen aanwezig aangezien Baron Edwardus en Gineveré nog rustig sliepen, terwijl Amercus in de keuken van het kasteel het ontbijt voor hun voorbereide. De enige die ondanks de stilte in de bossen aanwezig was, was niemand minder dan Boswachter George, die nog even een bewakende blik ver weg naar de grote poort richtte, met een brandende lantaarn in zijn rechterhand, wat een sterk licht wist te vertonen over zowel het middenpad als een rijtje bomen. Voor hij uiteindelijk zachtjes fluisterde met een gevoel van zekerheid tegen zichzelf na de zoveelste nacht de bossen te bewaken ter controle of er geen verboden kampeerders aanwezig waren.

“Goed! de bewaking is weer met succes geslaagd Gheg! Weer geen verboden kampeerders in de Prikkelbossen aanwezig! wat een geluk...in deze tijden kan Meneer en Mevrouw Zilverbloems net als wij die verboden kampeerders best missen, tijd om terug te keren naar de hut en wat slaap te nemen George!”

Waarna hij zich uiteindelijk omkeerde en stappend over het middenpad die prachtig verlicht werd door het zonlicht die tussen de bomen scheen, zijn weg maakte naar de hut terug heen. Het gene waar George van genoot tijdens zijn terugkeer naar de hut dit uur, was namelijk het startend geluid van de zowel verschillende vogels die boven de bomen vlogen, als het geluid van de langslopende konijnen en vossen die langs de bomen liepen. Wat hem ondanks de veranderde tijden een gevoel van geluk en genot gaf.

Tijdens zijn wandeling verder over het middenpad van de Prikkelbossen heen, staarde Boswachter George met een glimlach tussen een paar verschillende bomen, waar op grote verschillende vogels zaten die uit hun bek regenwormpjes aan hun kleine vogeltjes gaven die blij geluid maakten, en uit kleine bakjes water dronken die George in de bomen ooit had geplaatst.

Tot hij plots nadat hij bijna bij de hut aankwam...niet langer de vele geluiden van de vogels hoorde...maar deze keer een luider lawaai....deze keer waren het geen vogels of langslopende dieren...zelfs was het niet de auto van Baron Edwardus en Gineveré die een zachter geluid dan het geluid die in de bossen

op dit moment aanwezig was maakte...het was...een andere auto...een auto die hij rond dat uur niet verwachtte...het leek net...of het niet ver van de brug van het kasteel ging stilstaan.Waarbij hij zich onmiddellijk omkeerde zonder enige twijfel,en met een stevige aanloop nadat hij de lantaarn op de grond neerzette,terug naar de brug keerde met een voorbereid gevoel om ongewenste betreders aan te spreken of te vragen om de reden waarom ze zo vroeg in de bossen aanwezig zijn.

Het duurde uiteindelijk meer dan een kwartier voor Boswachter George niet ver van de brug arriveerde,waar hij tot zijn verwondering zijn blik op een wit busje richtte,die op de zijdeuren in zwarte sierlijke letters 'D.W.Z.T.H.' bevatte.Waar blijkbaar twee jongemannen met zwarte en oranje haren uitstapten,die witte kostuums met donkerblauwe stropdassen droegen,terwijl ze voor hun neuzen en monden blijkbaar maskers op hielden.

Maar wanneer hij ook maar dacht dat de twee jongemannen alleen waren...stapte plots een oudere man uit....de oudere man was wat kalend wat duidelijk te zien was aan zijn kleine sneeuwitte haartjes die nog wat overbleven...en net zoals de twee jongemannen droeg hij een wit kostuum....het enige verschil was dat deze man een enorme dikke blauwe map onder één van zijn armen hield.

Boswachter George richtte zijn blik langzaam van het busje op de drie mannen gericht,stapte na een kleine kuch op hun af,en sprak vervolgens toe op een vriendelijke toon

“Goedemorgen beste heren! U bent van D.W.Z.T.H. zo te zien,kan ik u ergens mee van dienst zijn?”

De oudere man die zijn blik net zoals de andere jongemannen van het kasteel op Boswachter George gericht hield,sprak terug toe nadat hij uit zijn borstzak een klein rond brilletje haalde,wat hij vervolgens op zijn neus neerzette.

“Goedemorgen jongeman! U hebt inderdaad goed gezien dat wij van D.W.Z.T.H. zijn,maar eerlijk heeft Wijsgeleids Apothekerijen sinds dit jaar hun verbroederd met dit team,ik stel me alvast even voor,mijn naam is Professor Gerard Kruidnagels! Medicijnen ontwerper voor Wijsgeleids Apothekerijen van 1951 tot 1970,vervolgens leider van de medicijnen ontwerpers van 1970 tot 1995,en sinds dit jaar de verkozen plaatsvervanger als leider van de Apothekerijen zelf met trotsheid!,is toevallig Baron Edwardus Donguan Zilverbloems en Barones Gineveré Lianne Zilverbloems aanwezig?”

Boswachter George knikte zachtjes

“Uiteraard is Meneer en Mevrouw de Baron en Barones aanwezig! Helaas moet ik u vragen wat later terug te keren aangezien Meneer de Baron en Mevrouw de Barones nog slapen,alvast aangenaam kennis te maken Meneer Kruidnagels en heren Ghég!”

Professor Kruidnagels knikte begrijpelijk met een vriendelijke blik op Boswachter George gericht

“Begrijpelijk dat u allen zo vroeg geen bezoek verwacht jongeman,maar helaas ben ik en deze twee collegas ter opdracht gezet om elke gewenste informatie van personen te verkrijgen aangezien iedereen risico kan lopen deze tijden,maar wie bent u als ik vragen mag?”

Boswachter George die hem rustig bleef aanstaren,sprak toe met de handen deze keer op de rug,waardoor verschillende blaadjes van zijn schouders afvielen.

“Alvast mijn excuses Meneer Kruidnagels dat ik me niet voorstelde,mijn naam is George Dropsleutels! Ik ben de trouwe Boswachter van Meneer en Mevrouw de Baron en Barones sinds 1988”

Professor Kruidnagels knikte opnieuw met nog steeds een vriendelijke blik op hem gericht

“Ah! Een vriend des huizes! Alvast aangenaam jongeman,dan zullen we beginnen met u bepaalde vragen te stellen wat in belang is voor informatie over u bij te houden in geval van mogelijke problemen..Eugene neemt u de nodige informatie met George door?”

Waar op meteen één van de twee jongemannen die oranje haren had,toe sprak op een vriendelijke toon,terwijl hij zijn dikke map met beide handen openmaakte en er aandachtig doorheen bladerde.Tot hij bij een paar pagina's kwam,waar in sierlijke letters op stond

[Bewoners Kasteel der Generatie Zilverbloems – Bronzen,en werknemers]

Waarbij hij vriendelijk vervolgde

“Goed...ik stel u bepaalde vragen voor u document! Wij van zowel D.W.Z.T.H. als Wijsgeleids Apothekerijen stellen het op prijs als u eerlijk bent in belang voor u zelf,u naam is dus George Dropsleutels”

Eugene die met zijn ene hand de map vasthield,terwijl hij met zijn andere een balpen uit zijn borstzak haalde,schreef vervolgens op.

[Werknemer en Bewoner : George Dropsleutels]

Eugene stelde na de naam en achternaam op te schrijven,de tweede vraag die hij er onder schrijven moest.

“Geboortedatum?”

Boswachter George die rustig bleef sprak toe

“Mijn geboortedatum is 11 December 1968”

Eugene die zachtjes knikte,schreef de geboortedatum van George eerst op.

[Geboortedatum Persoon : 11 December 1968]

Voor hij er na de derde vraag aan hem stelde.

“Goed...u leeftijd?”

Boswachter George antwoorde op de derde vraag zonder zich enige vragen er bij te stellen,terwijl hij wat slaperig in zijn ogen wreef.

“28”

Eugene sprak terug toe

“Duidelijk”

En schreef de leeftijd van George eerst op

[Leeftijd Persoon : 28]

Voor hij de vierde vraag aan hem stelde

“Familieleden?”

Boswachter George die even nadacht over de verschillende familieleden,sprak terug toe

“Even nadenken.....mijn vader en moeder heten Frederick en Elizabeth Dropsleutels,zoals ik van mijn vader hoorde vijf jaar geleden werkte hij als beroedme tuinman rondom Oudberg samen met zijn oude vriend Victus

Schillers...vanaf 1946 tot ongeveer 1991...helaas moest vader jaren door zonder zijn vriend aangezien Victus Schillers gedood werd rond 1970 door August Zoethout...rond nieuwjaar 1991 besloot vader met moeder die poetsvrouw was,om de dorpen voorgoed te verlaten en in Griekenland te wonen...een emotioneel afscheid was het wel maar ik besloot niet mee te gaan en te blijven bij Meneer en Mevrouw de Baron en Barones...mijn hart ligt in Oudberg dat staat vast...dan hebt u uiteraard mijn grootvader Alofono Dropsleutels...hij maakte volgens velen de langste carrière aangezien hij rond zijn éérentwintigste begon na hard te werken in Cesars Bouwbedrijf een antiekszaak op te richten aangezien hij grote interesse in antiek had...het oprichten deed hij hetzelfde jaar in 1919...hij leide de zaak meer dan vierenzestig jaar lang Ghég!...volgens mijn moeder kreeg hij dat jaar namelijk in 1986 te horen van een arts dat hij de Verdoemplaag had aangezien hij ziek werd...waardoor hij uiteindelijk besloot om op pensioen te gaan en te rusten....eén jaar later overleed hij uiteindelijk in 1987 en werd begraven bij de Oudberg kerk...mijn grootmoeder Annabella overleed uiteindelijk in 1990..."

Eugene knikte zachtjes en schreef het vervolgens op na even een serieuze blik op Boswachter George te richten

[Vermelde Familieleden van de Persoon]

[Vader : Frederick Dropsleutels , Moeder : Elizabeth Dropsleutels]

[Grootvader : Alfono Dropsleutels , Grootmoeder : Annabella Dropsleutels]

Voor hij de vijfde en laatste vraag aan George stelde wat zijn document volledig zou compleet maken.

"Goed...waneer was u laatste gebruik van dorpsdrinkwater? En waneer bent u voor het laaste ziek geweest?"

Boswachter George die even hem met een nadenkende blik aanstaarde,terwijl hij wat geeuwend over zijn stoppelbaard wreef,beantwoorde de laatste vraag in volle eerlijkheid

"Ik gebruik alleen het water om de planten water te geven in de Prikkelbossen...zelf drink ik haast bijna geen water maar alleen melk...even denken...waneer ben ik voor het laast ziek geweest...dat zal...elf jaar geleden geweest zijn...ik herrinder me goed dat ik van mijn ouders niet naar Grebdou Toorg's School moest aangezien ik op bed met hoge koorts lag...verder ben ik nooit ziek geweest Ghég! Verder heb ik geen allergieén beste heer

[Laast gebruik dorpsdrinkwater : Negatief – zo goed als veilig]

[Persoon voor het laatst ziek geweest : 11 jaar geleden : Negatief – zo goed als veilig]

Waar op Eugene toe sprak met een glimlach

“Hartelijk dank Meneer Dropsleutels voor u tijd en eerlijkheid! U mag gaan”

Boswachter George knikte vriendelijk met een glimlach

“Graag gedaan beste heren! U kan gerust op de deur van het kasteel kloppen,de Butler voor Meneer en Mevrouw de Baron en Barones en onder andere mijn goede vriend Amercus bereid altijd het ontbijt voor rond deze tijden,hij zal wel de deur open voor u maken! Goededag verder gewenst!”

Professor Kruidnagels sprak terug toe sprak

“Goedendag verder gewenst! D.W.Z.T.H. zal u document strikt geheim houden”

Waardoor uiteindelijk Boswachter George zich omkeerde en over het middenpad wandelend langs de vele bomen naar zijn hut terugkeerde.Terwijl Professor Kruidnagels gevolgd door de twee jongemannen,over de lange houten brug naar de grote deur van het kasteel gingen.Eens ze bij de grote deur arriveerden,klopte Professor Kruidnagels er hoorbaar op,wachtend tot mogelijk de Baron,de Barones,of de Butler zouden opendoen.Terwijl ze zowel stiekem genoten van de wind die een zacht lawaai maakte,als het bewegend water rondom het kasteel.

Tot plots de grote deur van het kasteel geopend werd,waar door Amercus blijkbaar naar buiten stapte in zijn net kostuum,die op een vriendelijke toon toe sprak na een korte buiging te maken

“Goedemorgen beste heren,waarmee kan ik u helpen?”

Professor Kruidnagels die net zoals de twee jongemannen zijn blik op Amercus gericht hield,sprak terug toe op een vriendelijke toon

“Goedemorgen beste Butler! Mijn naam is Professor Gerard Kruidnagels! Medcijnen ontwerper voor Wijsgeleids Apothekerijen van 1951 tot 1970,vervolgens leider van de medicijnen ontwerpers van 1970 tot 1995 en sinds dit jaar de verkozen plaatsvervanger als leider van Wijsgeleids Apothekerijen,u hebt vast al gehoord dat het team van D.W.Z.T.H.zich

verbroederd heeft met de Apothekerijen en dus samenwerkt?,sinds de tijden waar we in leven zijn we genoodzaakt om bepaalde informatie van iedere dorpeling uit de drie dorpen te verkrijgen in geval er slachtoffers vallen en we degene naar een afgelegen plek ver van de dorpen kunnen brengen,ik heb de eer om de informatie te verkrijgen van de bewoners uit het kasteel en in de bossen,wie bent u toevallig als ik vragen mag?”

Amercus glimlachte vriendelijk

“Aangenaam kennis te maken beste heren! Mijn naam is Amercus Windwaais,ik ben de Butler van Meneer en Mevrouw de Baron en Barones sinds 1990”

Professor Kruidnagels knikte zachtjes met een kleine glimlach

“Zo zo! Nog een vriend des huizen Haha! Mogen wij u bepaalde vragen stellen wat in belang is voor bepaalde informatie bij te houden voor mogelijke problemen,Thomas neem jij de nodige informatie van Amercus door?”

Waar op de andere jongeman met zwarte haren,toe sprak op een vriendelijke toon die zijn dikke map met beide handen eerst openmaakte,voor hij er doorheen bladerde naar de correcte pagina's.

[Bewoners Kasteel der Generatie Zilverbloems – Bronzen en Werknemers]

“Goed...ik stel u bepaalde vragen voor u document...wij van zowel D.W.Z.T.H. als Wijsgeleids Apothekerijen stellen het op prijs als u eerlijk bent in belang voor u zelf,u naam is dus Amercus Windwaais”

Thomas die met zijn ene hand de map vasthield wat hij al eerder doorgebladerd had ,terwijl hij met zijn andere uit zijn borstzak een balpen haalde,schreef vervolgens op

[Werknemer en Bewoner : Amercus Windwaais]

Thomas stelde na de voornaam en achternaam op te schrijven,de tweede vraag die hij er onder moest schrijven

“Geboortedatum?”

Amercus die zowel Professor Kruidnagels als de andere twee jongemannen aanstaarde,sprak terug toe op een beleefde toon

“Mijn geboortedatum is 24 Januari 1971”

Thomas die zachtjes knikte schreef eerst de geboortedatum van Amercus op.

[Geboortedatum Persoon : 24 Januari 1971]

Voor hij er na de derde vraag aan hem stelde

“U leeftijd?”

Amercus sprak weer terug toe

“25”

Waarbij Thomas kort knikte, die de leeftijd van Amercus op schreef.

“Goed...”

[Leeftijd Persoon : 25]

Voor hij hem de vierde vraag stelde

“Familieleden?”

Amercus knikte zachtjes met een glimlach

“Mijn moeder en vader heten Dederick en Anastasia Windwaais, vader werkt ver van de dorpen als bankmedewerker, moeder daar in tegen werkt voor Wijsgeleids Apothekerijen, dan hebt u mijn grootvader Marcus Windwaais die na volgens vader en zichzelf als druivelplukker werkte van 1928 tot 1968, tijdens zijn pensioen spendeerde hij meer tijd aan zijn hobby namelijk schaken in Zilverbloems Schaakclub, uiteindelijk vijventwintig jaar later besloot hij na de dood van grootmoeder verder tijd te besteden in een rusthuis waar hij tot de dag van vandaag levend en wel is Gheg!, mijn grootmoeder Sophie Windwaais werkte als medewerkster bij Grebdou Toorg's Bibliotheek van 1948 tot ongeveer 1977, na haar pensioen ging ze met grootvader soms op reis volgens moeder en vader en genoot van tuinieren, uiteindelijk overleed ze in 1993, maar ik zal u zeggen dat ik oprecht gelukkig hier ben bij Meneer en Mevrouw de Baron en Barones”

Thomas knikte zachtjes en sprak toe

“Goed..”

Waardoor hij op schreef

[Vermelde familieleden van de Persoon]

[Vader : Dederick Windwaais, Moeder : Anastasia Windwaais]

[Grootvader : Marcus Windwaais , Grootmoeder : Sophie Windwaais]

Voor hij de vijfde en laatste vraag aan George stelde wat zijn document volledig compleet zou maken

“Wanneer was u laatste gebruik van het dorpsdrinkwater? En wanneer bent u voor het laatste ziek geweest?”

Amercus dacht even na

“Hmm..eerlijk gezegd drink ik geen water beste heren,alleen melk en alleen in mijn vrije perioden één Oudbiertje,volgens mijn moeder en vader ben ik eens ziek geweest op mijn vijfde aangezien ik een verkoudheid had en op me zestiende had ik een huidallergie aangezien ik met mijn fiets in een paar stekels viel”

Thomas die de laatste informatie voor het document op schreef,wat het compleet maakte,knikte zachtjes

[Laatste gebruik dorpsdrinkwater : Negatief – zo goed als veilig]

[Persoon voor het laatst ziek geweest : Verkoudheid – 20 jaar geleden]

Huidallergie door Brandnetels – 9 jaar geleden]

[Allergieén - niet meer actief]

“ Hartelijk dank Meneer Windwaais voor u tijd en eerlijkheid”

Amercus sprak terug toe na een korte buiging te maken

“Geen probleem beste heren! Maar als u Meneer en Mevrouw de Baron en Barones willen spreken kan u me gerust volgen,als het goed is zijn ze klaar met ontbijten,volgt u me?”

Professor Kruidnagels knikte vriendelijk

“Goed...we volgen u beste Butler,hartelijk dank alvast voor u vriendelijke dienst”

Waarna Amercus zachtjes opnieuw buigde en vervolgens na de grote deur te openen opzij ging,zodat Professor Kruidnagels gevolgd door de twee

jongemannen door de deur naar binnen konden stappen waar ze de ingangshal wisten te betreden, waar ze met geïntereerde blikken rondstaarden.

Eens Amercus na hun binnen te laten achter zich terug de grote deur dichtdeed, begeleidde hij zowel Professor Kruidnagels als de twee jongemannen de houten trap op waarmee ze naar de bovenhal wisten te keren, waar ze doorheen stapten en zowel verschillende schilderijen als ramen wisten te passeren, op weg naar één van de houten deuren heen die blijkbaar op een kiertje stond, waarbij Amercus uitlegde dat die deur tot de eetkamer behoorde.

Bij aankomst aan de houten deur die op een kiertje stond, klopte Amercus er zachtjes op voor hij er na vervolgens geduldig wachte. Tot plots de stem van Baron Edwardus te horen was die op een vriendelijke toon toe sprak

“Binnen?”

Waardoor Amercus zachtjes de deur opende, en er door wist te eetkamer te betreden waar zowel Baron Edwardus die zijn donkergrijs kostuum droeg met een donkerbruine das netjes rond zijn nek, als Gineveré die haar donkerblauw lang kleed droeg met een donkerblauwe hoed op haar hoofd.

Amercus buigde zachtjes met zijn blik op hun gericht

“Meneer de Baron, Mevrouw de Barones, excuses dat ik u stoort”

Gineveré die hem met een glimlach zoals Baron Edwardus aanstaarde, sprak terug toe

“Geen probleem Amercus Hihi! Je stoort helemaal niet, is er iets?”

Amercus sprak terug

“Het is Gerard Kruidnagels en twee jongemannen van D.W.Z.T.H., ze komen hier om bepaalde informatie van u beide te vragen”

Baron Edwardus die zachtjes knikte, sprak toe op een vriendelijke toon

“Ah! Laat ze gerust binnen Amercus Ghag!”

Amercus buigde zachtjes

“Zoals u wenst Meneer de Baron”

Voor hij uiteindelijk opzij ging, zodat Professor Kruidnagels gevolgd door de twee jongemannen de eetkamer konden betreden, die toe sprak op een vriendelijke toon na een korte buiging te maken

“Goedemorgen gewenst Meneer en Mevrouw de Baron en Barones,we storen niet hoop ik?”

Baron Edwardus en Gineveré spraken terug toe met een kleine glimlach

“U stoort helemaal niet beste herenalleen moeten wij over een uur weg naar het stadsplein om zowel de achtendertigste vereerviering van Herbertus en Armandes Wijsgeleid als de speech van Commisaris Netelbrands waar hij bij de nieuwe geslaagde agent voor B.O.V.C.,bij te wonen”

Professor Kruidnagels knikte zachtjes

“Begrijpelijk,maar het zijn maar bepaalde vragen dat we van u nodig hebben,ik zal me alvast even voorstellen,ik ben Professor Gerard Kruidnagels,medicijnen ontwerper voor Wijsgeleids Apothekerijen van 1951 tot 1970,vervolgens leider van de medicijnen ontwerpers van 1970 tot 1995 en sinds dit jaar de verkozen plaatsvervanger als leider van Wijsgeleids Apothekerijen...sinds de tijden waar we in leven zijn we genoodzaakt om bepaalde informatie van iedere dorping uit de drie dorpen te verkrijgen in geval er slachtoffers vallen en we degene naar een afgesloten plek ver van de dorpen kunnen brengen,ik heb de opdracht namelijk gehad om met deze jongemannen zowel de bewoners in de bossen als in het kasteel vragen te stellen,we hebben al informatie kunnen verkrijgen van George Dropsleutels en Amercus Windwaais”

Waar op Baron Edwardus en Gineveré in koor toe spraken

“Begrijpelijk Professor Kruidnagels”

“Begrijpelijk in deze tijden om informatie van personen te verkrijgen in geval van gevaar”

Professor Kruidnagels knikte vriendelijk

“Alvast bedankt voor u begrijp,dan stel ik eerst de vragen aan u Meneer de Baron”

Professor Kruidnagels die met zijn ene hand de map vasthield wat hij al eerder zoals Thomas doorgebladerd had ,terwijl hij met zijn andere uit zijn borstzak een balpen haalde,sprak toe terwijl hij zijn naam en achternaam op schreef

“Goed....uiteraard weten we u naam en achternaam beste Meneer de Baron aangezien de Generatie Zilverbloems meer dan beroemd is...dus Baron Edwardus Zilverbloems”

[Werknemer en Bewoner : Baron Edwardus Zilverbloems]

Professor Kruidnagels stelde na de voornaam en achternaam op te schrijven, de tweede vraag die hij er onder moest schrijven

“Geboortedatum beste Meneer de Baron?”

Baron Edwardus sprak toe op een vriendelijke toon

“Mijn geboortedatum is 8 Juli 1946”

Professor Kruidnagels die het aandachtig in zijn map op schreef, knikte zachtjes

“Goed...en wat is u leeftijd als ik zo vriendelijk mag vragen?”

Baron Edwardus grijnsde

“50”

Professor Kruidnagels sprak kort terug toe

“Goed goed...”

En schreef de leeftijd van Baron Edwardus eerst op

[Leeftijd Persoon : 50]

Voor hij de vierde vraag aan hem stelde

“Familieleden?”

Baron Edwardus die meer dan trots was om deze vraag te beantwoorden, sprak toe

“Even zien...mijn vader en moeder heten Armand en Armata

Zilverbloems, vader werkte als bankier ver weg van de dorpen vandaan, van 1932 tot ongeveer eind 1944...uiteindelijk nadat mijn grootvader Donguan koos om op pensioen te gaan op de leeftijd van driëntachtig na meer dan zevenenvijftig jaar Zilverbloems Schaakclub te leiden, besloot mijn vader zijn werk als bankier te verlaten en de schaakclub verder te leiden met een vol eer gevoel..die hij meer dan driëntwintig jaar lang wist te vervullen, voor hij uiteindelijk besloot om op pensioen te gaan en verder met zowel mij als mijn moeder te leven en genieten..helaas overleed hij drie jaar later in 1986...moeder daar in tegen werkte bij de overgrootvader van Fernandus Zandbergs als wijnverkoopster van 1933 tot eind 1985..daarna besloot ze op pensioen te gaan en ondanks het verdriet over vader met mij en Gineveré

verder te leven..zij overleed uiteindelijk vijf jaar later in 1990,dan hebt u mijn grootvader Donguan Zilverbloems vroeger genaamd Zilverlinks..hij leide na de dood van zijn ouders zowel de Schaakclub als het kasteel zelf...met destijds de vorige Butler en Boswachter genaamd William Suikerspinders en David Zilvers...maar zijn grote hulp naar eigen zeggen was grootvader...nadat mijn grootvader op pensioen ging maakte hij bepaalde reizen en bleef de Adeltrotsheidsclub leiden tot eind 1974,waarbij hij besloot meer rust te nemen en wandelingen te maken in de Prikkelbossen waar hij van kon genieten..helaas stierf hij één jaar later op de leeftijd van achtennegentig...grootmoeder Maya Zilverbloems destijds ook een Zilverlinks genoemd,was zowel kuisvrouw als mede leidster van de Schaakclub,tot ze uiteindelijk stierf in 1973”.

Professor Kruidnagels knikte zachtjes met volle bewondering voor de hele Generatie Zilverbloems,en schreef het vervolgens op na even een kleine glimlach op Baron Edwardus te richten

[Vermelde Familieleden van de Persoon]

[Vader : Armand Zilverbloems , Moeder : Armata Zilverbloems]

[Grootvader : Donguan Zilverbloems , Grootmoeder : Maya Zilverbloems]

Voor hij de vijfde en laatste vraag aan Baron Edwardus stelde,wat zijn document compleet zou maken

“Goed Meneer de Baron...we zijn aangekomen aan de laatste vraag die u document voor ons compleet maakt...Wanneer was u laatste gebruik van het dorpsdrinkwater? En wanneer bent u voor het laatst ziek geweest?”

Baron Edwardus die hem even met een nadenkende blik aanstaarde,sprak terug toe

“Eerlijk gezegd gebruikte Amercus het dorpsdrinkwater altijd voor onze thee en koffie s’ morgens en uiteraard voor de thee die wij in de namiddag drinken...maar sinds we hoorden over het probleem van onze goede vriend Baron Miel Fleurs uit Frankrijk drinken we alleen nog maar melk..toch lieverd?,en om op u vraag te beantwoorden heb ik alleen een allergie voor brandnetels...maar dat is intussen al meer dan twintig jaar geleden”

Gineveré knikte